

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: I Sayı : 33 15 Haziran 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

KIRKALTI YIL SONRA

AMERİKANCILIK!

SÜLEYMAN ALTUN

Ağırbaşlı gözükmek dileğinde olanlar gibi, "duygular bir yana, mantığa dayanarak söz edeyim„ demiyeceğim. Duygusal olacak yazım. Bu kez öyle istiyorum...

NATO'nun ereği, kendisini meydana getiren ülkelerin güvenliğini sağlamakmış. Usuma takıldı şu soru : Acaba Türkiye'de NATO adı altın da kıyı tepelerinde radar kurmuş Amerika'lılar bizim güvenliğimiz için mi çalışıyorlar? Öyleyse çok iyiliksever olmalılar. Ama hiç usum yatmadi buna. O çapraz bacaklı oğlanlardan böyle bir mertlik beklemek olmaz. Onlar, tehlikeyi bir an önce Atlantik ötesine bildirmek için gelmişlerdir buralara.

Yeri geldikçe ilgili ağızlardan şöyle sözler çıkıyor: «Dış siyasette Atatürk'ün çizdiği yol esas tutuluyor.» Fakat şu yirmi yılda yelkenlerimiz nerelere açılmış, bir bakın. Formalite icabı düşmanlarımızla dost olurken, tarafsızları kaçırmışız. Atatürk'ten ilham alarak egemenlik savaşına atılan «Üçüncü Dünya»yı kaçırmışız...

NATO'dakilerin kim olduklarını bilmiyor muyuz? Kanunî'den beri kapitülâsyon dalgasıyla bizi soyup soğana çeviren ler, tebaamızı bize karşı saldırtanlar, Arap'ları kışkırtanlar, ilk fırsatta Anadolu'yu babasının tarlası gibi paylaşmağa kalkanlar, yurdumuzu Ermenistan, Kürdistan, Lâzistan... diye parçalamak çabası gösterenler, İstanbul'a renk - renk bayraklar çekenler, demiryollarımıza, petrol ve madenlerimize el koyanlar, altı aylık yavruları fırınlarda pişirenler ve bunlara yardım edenler... Kimdir bunlar? İngiltere, Fransa, Amerika, Yunanistan, İtalya, yani bugünkü NATO... Bu koca karınlı emperyalistler den başka ne beklenir? Dün ne iseler, bugün de o, yarın da odurlar...

Amerika'nın hatırı için, Kurtuluş Savaşında bize az da olsa yardım etmiş olan Rusya'ya düşmanız. Çanakkale'de yetmiş yedi milleti karşımısa diken Çorçil'i övmek, nerdeyse bir erdemdir de, Rusya'yı yoktan var edenin adını etmek, sakınılacak şeydir! Lenin, casus Lavrens kadar bile önemli değildir!..

Bir yurttaşlık kitabında, uzayda üç dönü yapan J. Gleen kahramanlara örnek verilirken, yirmi - otuz dönü yapanların sözü edilmiyor.

Ya Çin'le olan ilişkilerimiz?.. O Asya'nın bir ucunda, biz bir ucunda... Tarih boyunca birbirimizin burnunu kanatmak bir yana, burun buruna gelmemişiz. Ama bu ulu su, yedi yüz milyonluk bu ulusu hâlâ tanımamışız! Türk ulusunun yaralarını düşündüğümüzden mi? Hayır, Amerika öyle istiyor!

Oysa ki Çin, Atatürk ün emperyalizme karşı savaşından güç alarak bağımsızlığa kavuşmuştu.

Emperyalistlerin nazar boncuğu İsrail'le dostluğumuz alkışlanmaya değer doğrusu. İsrail'i tanımamız, on Arap ülkesini karşımıza dikmiştir. İşte şahsiyetli dış politikamız!

Dış politikamız A'dan Z'ye Amerikan mührünü taşımaktadır.

Yetsin artık bu uyku!.. Bu Amerikancılık neden?.. Dünyanın öbür ucunda kendisi prestij savaşı yaparken, bizim ulusal sorunumuz olan Kıbrıs konusunda karşımıza çıkan Amerika'dan daha ne bekleriz? Şirketleri uçaklarımıza benzin mi verdi? «Verdiğimiz silâhlarla Kıbrıs'taki ırkdaşlarınızı savunabilirsiniz» mi dedi? Hayır, hiç biri... Ama yine iyidir Amerika. Anlamadınız mı? Bir saldırıya karşı bizi savunamıyacağını açıkça söylediğine bakmayın. Amerika bizi Makarios'a karşı değil, Rusya'ya, hattâ dünyaya karşı korur ve galip çıkarır!

Ve de neredesin «Üçüncü Dünya»nın lideri, ışığı Türkiye; Atatürk'çü, onurlu dış politika?

Dış Politikamız A'dan Z'ye Amerikan Mührünü Taşıyor!

ilk

beyaz çarşaflar dolabın içinde
kırmızılar yatağın
çocuk annesinin içinde
anne acılar içinde
baba korkular içinde
korku evin içinde
ev şehrin köşesinde
şehir gecenin
ölüm o çığlığın içinde
ve çocuk yaşamak içinde

J. PREVERT
Türkçesi : Güngör GÜVEN

Oportünistlere göre Engels, Demokrasi ve Devrim

RASİH NURİ İLERİ

Hiçbir kişinin veya zümrenin Marksist olmasını veya olmamasını istemek söz konusu olamaz, herkes istediği yönü seçmekte hürdür. Ancak, hiç kim senin bir fikir akımını veya bir yazıyı tahrif etme ğe hakkı yoktur. Atilâ Tokatlı arkadaşımız, «Eylem» dergisinde Marks'ın «Fransa'da sınıf savaşı» kitabına Engels'in 1895 yılında yazdığı önsözden bazı par çaları aktarıp onları değerlendirirken ne yazık ki bu yolu tutmuştur. Hele bir politik gidişin savunulması için bu yola sapılırsa, bu, toplumcu ahlâka hiç yakışmaz, ayıp olur.

Engels, sözü geçen önsözde sosyalistlerin parlâmento mücadele şek linden nasıl faydalandıklarını göstermekte, 1848 modeli sokak barikatları ile ihtilâl yapmanın, yeni silâh ve savaş taktikleri karşısında modası geçmiş usul olduğunu ha tırlatmaktadır. Bunu söylerken de hâkim sınıf ların ve kapitalistlerin partilerinin sosyalizmin gelişmesi karşısında ana yasaları ayaklar altına alacaklarını göstererek, bu durumda yapılacak halk ihtilâllerinin yeni şartlara uygun mücadele şekilleri seçeceklerini söy lemektedir. Engels'in ölüm yılındaki fikirleri bunlardı, bu tarihî bir belgedir, karşı gelinebilir, fakat tahrif edilemez.

Engels'in bu önsözünün ilgi çekici bir tarih çesi vardır. Yetmiş yıl ara ile A. Tokatlı'ya oy natılmak istenen oyunu tamamen açığa çıkaran bir tarihçe... 3 Nisan 1895 tarihinde Engels, P. Lafargue'a yazdığı mektupta şöyle demekte dir: «Bana karşı kötü bir şaka yapmak cüretin de bulundular. Tam Ber lin'de sosyalistlere karşı şiddet kanunları hazırlan dığı bir sırada, birkaç zamandır öngördükleri, her halukârda barışçı ve şiddete karşı nefret duyan taktiklerine hizmet edebilecek kısımları önsö zümden derleyerek Vorwaerts'de yayınlamışlar dır.»

Nisan 1895'de ise Ka utsky'ye Engels şunları yazmaktadır: «Bugün Vor waerts'de benden izin alınmadan, önsözümden parçalar aktarıldığını hay retle gördüm. Bu parça lar o şekilde tertiplenmiş lerdir ki, ben her ne pa hasına olursa olsun düzenciliğin sâkin bir hay ranı olarak gösterilmekteyim. Bu yüzden önsö zümün Neue Zeit'de kesintisiz olarak çıkmasını istiyorum, ancak bu şekildedir ki yaratılan utanç verici hava silinebi lir.»

Marksizme ihanet eden revizyonist Bernste in, bu tahrif edilmiş met ni oportünistçe yorumla yarak onu Engels'in poli tik vasiyetnamesi olarak yutturmak istemişti ve böylece Engels'in ihtilâl ci geçmişini inkâr ettiğini iddia etmişti.

Yukarıda da belirtti ğimiz gibi Engels, sözü geçen önsözünde sosyalistlerin parlâmento çalışmalarından ne şekilde faydalandıklarını anlatmakta, sömürücü sınıf partilerinin bu mücadele şekli karşısında gitgide anayasaları çiğnemek yo luna sapacaklarını göster mekte, sosyalistlerin tah riklere uyup sokağa dökülmiyeceklerini, artık barikatlı sokak savaşı devrinin geçtiğini söyle mekte, Anayasa yok edilince köylüler dahil bütün emekçilerin bu durumda direnme hakkını kazanacaklarını ve ancak halk hareketi geliştikten sonra geniş kitlelerin katılacağı «taarruzî ihtilâl» taktiklerinin öngörüleceğini söylemektedir. Bu kadar açık bir tutum kar şısında A. Tokatlı'nın (tepeden inme, yani halk için ama halksız) hareketlerden bahsetmesi anlamsızdır. Engels, Teve toğlu'nun söylediği gibi ihtilâlci sosyalisttir. Sosyalistler ise hiçbir zaman juntacı olmamışlardır. Hattâ A. Blandui gibi darbeci eğilimler, ilmî sosyalistler tarafından yerilmiştir, nerede kaldı juntacılık. Sosyalist bir junta ise, hesaba katıl mayacak kadar zayıf bir ihtimaldir, aşağı-yukarı imkânsızdır. Ancak önümüzdeki sorun bu değildir. Önsöz juntadan değil, hâkim sınıfların karşı-ihtilâl eğilimlerinden ve bunlara karşı yapılacak halk hareketlerinden bahsetmektedir.

Reformist ve oportünist kelimelerinden hoşlanmayanların, karşılarındakilere parlâmento mücadele şeklinin düşmanı veya juntacı isnatlarında bulunmaları, Marksist olsun olmasın, toplumculara yaraşmaz. Hele Engels'in sözlerini tahrif etmek, kimsenin harcı değildir.

Karadeniz'den yeni bir ses : «UYANIŞ»

ORDU'da emekçiler tarafından «UYANIŞ» adında haftalık toplumcu bir gazete yayımlanmaya başlandığını sevinçle öğrenmiş bulunuyoruz.

İlk sayısı bize de gönderilen «UYANIŞ»ı okurlarımıza duyurur, Ordu'lu toplumculara başarılar dileriz.

"SAVAŞ„

KURTULUŞ SAVAŞI ÖYKÜLERİ : I

Özgürlüğe kıl payı

Avuçlarımızdan kaçan rüzgâr ılımlı
Toprağın sancısı daha da yaman!
Derinden bi ses «bu ayaklar ne?»
Ağaçlar susmuştu, başaklar susmuş
— Bu bayraklar niçe, ay - yıldız ahan!

Avuçlarımızdan kaçan rüzgâr tutkulu
Toprağın sancısı daha da yaman!
Ses verdi toprak göğe, gök toprağa
Ses verdi bi uçtan bi uca ince uzun
Güldü seksenlik Topal Hasan'ın ellerinde nasırlar
Açlıktan ağlayan bi çocuk durdu
Güldü anası - bacısı, güldü köylü kardaşı
Bi ses yayıldı topraktan göğe
— Özgürlüğe kıl payı, dayan kardaşım dayan!

ALÂETTİN BAHÇEKAPILI